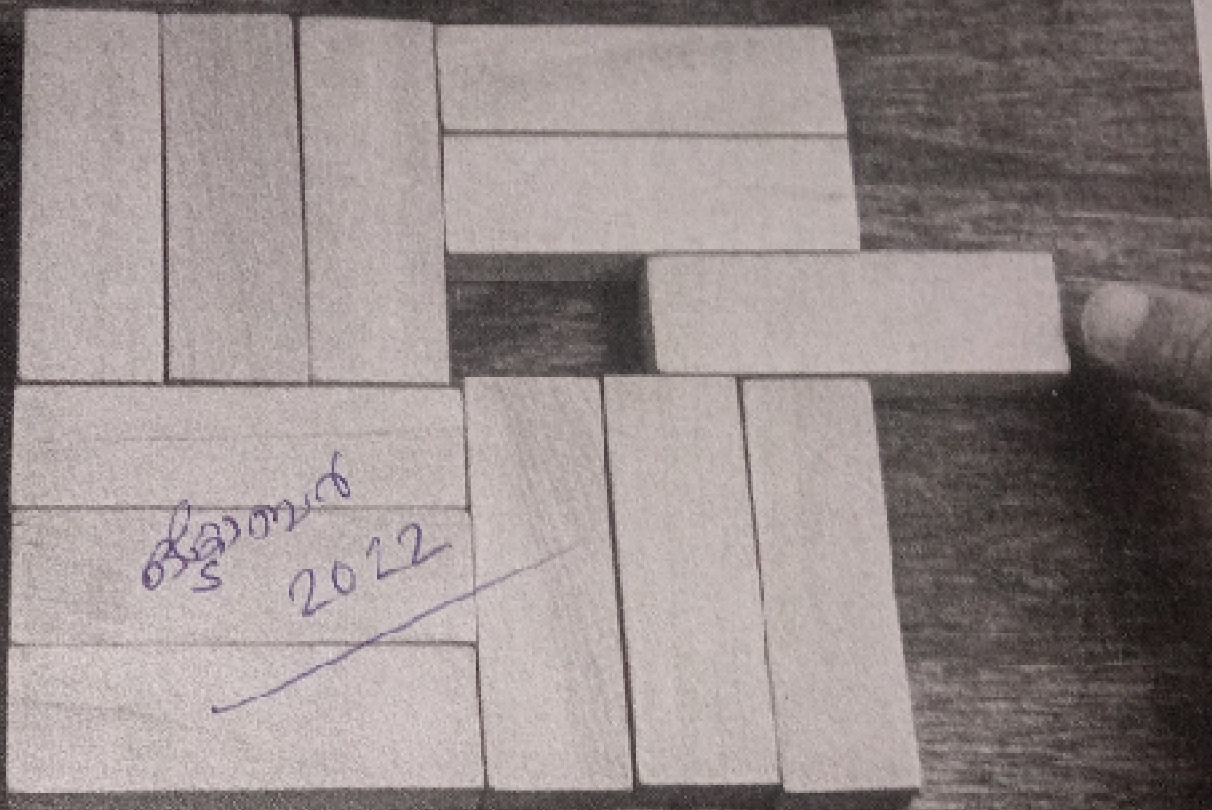

മലയാള ഭാഷാസൂത്രണം:

സമകാലിക ഭാഷാസാഹചര്യങ്ങളിൽ

എഡിറ്റർ: ഡോ. സ്മിത കെ. നായർ

മലയാളഭാഷാസൂത്രണം :
സമകാലികഭാഷാസാഹചര്യങ്ങളിൽ

•

എഡിറ്റർ
ഡോ. സ്മിത കെ. നായർ

•

പ്രസിദ്ധീകരണം : ഭാഷാശാസ്ത്രസ്കൂൾ
© തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ
മലയാളസർവകലാശാല,
അക്ഷരം കാമ്പസ്, വാക്കാട് പി.ഒ, തിരൂർ,
മലപ്പുറം, കേരള - 676 502.
വില: ₹ 400

പ്രസിദ്ധീകരിച്ച വർഷം : ഒക്ടോബർ 2022
അച്ചടി : കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി
സെൻട്രൽ കോ-ഓപ്പറേറ്റീവ് സ്റ്റോർ
കവർ ഡിസൈൻ : ലിജീഷ് എം.ടി.
രൂപകല്പന : ബിയോണ്ട് പബ്ലിഷേഴ്സ്,
തിരുവനന്തപുരം-35

തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ
മലയാളസർവകലാശാല
ഇ-മെയിൽ :
publication@temu.ac.in
ISBN 978-93-91808-18-1

Malayala Bhashasoothranam :
Samakalika Bhasha saahacharyangalil

•

Editor
Dr. Smitha K. Nair

•

Published by: Bhashasastraschool
© Thunchath Ezhuthachan
Malayalam University, Aksharam Campus,
Vakkad P.O., Tirur, Malappuram Dist.,
Kerala - 576 502.
Price: ₹ 400

First published: October 2022
Printed at : The Calicut University
Central Co-operative Stores Ltd.
Cover designed by: Lijeesh M. T.
Layout : Beyond Publishers,
Law College Jn. Thiruvananthapuram -35

Thunchath Ezhuthachan
Malayalam University
e-mail :
publication@temu.ac.in
ISBN 978-93-91808-18-1

No part of this book shall be reproduced in print or any other form of transmis[...] without the written permission of the publisher, except for those purposes allowed by

മലയാളഭാഷാസൂത്രണം:
സമകാലിക ഭാഷാസാഹചര്യങ്ങളിൽ

എഡിറ്റർ

ഡോ. സ്മിത കെ. നായർ

11/07/23

തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ
മലയാളസർവകലാശാല
തിരൂർ

14. ഭരണഭാഷാനയരൂപീകരണം : വിദ്യാഭ്യാസ
മാധ്യമത്തിന്റെയും തൊഴിൽ പരീക്ഷാ
മാധ്യമത്തിന്റെയും പ്രസക്തി 167
ശ്രീജ എസ്

15. സാംസ്കാരിക അധിനിവേശവും ഭാഷാഹത്യയും 176
സിന്ധു രാജൻ

16. ഗോത്രവർഗഭാഷകളുടെ നിലനിൽപ്പുഭീഷണികൾ 185
ശിവദത്ത് എം.കെ

17. തർജ്ജമ എന്ന നവഭോജനം : ഭാഷയിൽ ഉടൽപൂണ്ട ദേശം 198
ഡോ. കെ.വി. ശശി

18. വിവർത്തനവും ഭാഷാശാസ്ത്രതത്വങ്ങളും
പരസ്പരബന്ധങ്ങളും പൊതുസമീപനങ്ങളും 217
ഡോ. രോഷ്നി സ്വപ്ന പി

19. വിവർത്തനഭാഷയിലെ ജനപ്രിയ സംസ്കാരവായനകൾ 23
ശാലിനി ആർ

20. മാധ്യമങ്ങളിലെ ഭാഷാപരിണാമം 242
രാജേഷ് കെ. എരുമേലി

21. മലയാള വൈജ്ഞാനികതയും യൂണികോഡും 26
ശരണ്യ .സി

ഉള്ളടക്കം

1. ഭാഷാസൂത്രണവും ആഗോളീകരണവും
ഡോ. എച്ച്. കെ. സന്തോഷ് 11

2. അധികാരവും ഭാഷാനയരൂപീകരണവും
ഡോ. സ്മിത കെ. നായർ 28

3. കോളനീകരണത്തിന്റെ കണ്ണാടികൾ - ആസൂത്രണകാലത്തെ കാഴ്ചകൾ
ഡോ. രാകേഷ് ചെറുകോട് 36

4. ഭാഷാസൂത്രണം : അടിസ്ഥാന സങ്കൽപ്പനങ്ങൾ .
ഡോ. സി. സെയ്തലവി

5. മാതൃഭാഷയും നവോത്ഥാനവും 43
ഡോ. കെ. എം. അനിൽ

6. ഭാഷാനയവും ഭാഷാഭ്യസനവും 60
പ്രൊഫ. വി. കാർത്തികേയൻ നായർ

7. ശാസ്ത്രമലയാളാസൂത്രണം 78
പ്രൊഫ. എം. ശ്രീനാഥൻ

8. സാങ്കേതികപദ വിവർത്തനം ഗൃഹശാസ്ത്രം എന്ന പുസ്തകത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള പഠനം 84
ഡോ. ജി. സജിന 103

9. ഹയർസെക്കന്ററി ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളുടെ മലയാളം പരിഭാഷ: പന്ത്രണ്ടാം തലത്തിലെ ഭൗതികശാസ്ത്രം പാഠപുസ്തകത്തെ മുൻനിർത്തിയുള്ള പഠനം
അശ്വതി. എ. പി

10. ജ്ഞാനനിർമ്മിതിവാദവും മാതൃഭാഷാപഠനവും - 112
ഡോ. അശോക് ഡിക്രൂസ്

11. മലയാളഭാഷാസൂത്രണം സ്കൂൾ പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ 131
ഡോ. രജനി സുബോധ്

12. മാതൃഭാഷാമാധ്യമ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രസക്തി 144
ഡോ. സുരേഷ്. പി

13. മാതൃഭാഷ : സമീപനങ്ങൾ, നിലപാടുകൾ 151
ഡോ. സി. ഗണേഷ് 160

17

തർജമ എന്ന നരഭോജനം:
ഭാഷയിൽ ഉടൽപൂണ്ട ദേശം

കെ.വി. [illegible]

തർജമ എന്ന നരഭോജനം

തർജമ മൗലികമായി നരഭോജനമാണെന്ന് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബൈബിൾരൂപകം ഉപയോഗിച്ചാൽ യേശുവിന്റെ രക്തമാംസങ്ങൾ ഭുജിച്ച് ക്രൈസ്തവജനത ഉയിരും ഉടലുമാർജിക്കുന്നതുപോലെ മൂലഭാഷാകൃതിയുടെ രക്തമാംസങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ച് ലക്ഷ്യഭാഷ ഊർജിതമായിത്തീരുന്നു. അങ്ങനെ തർജമയെ നരഭോജനം എന്നു സൂക്ഷ്മീകരിക്കാം. കൗടലീയ അർഥശാസ്ത്രത്തിന് ക്രിസ്തുവർഷം പന്ത്രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർധത്തിൽ മലയാളത്തിലുണ്ടായ ഭാഷാകൗടലീയം എന്ന തർജമ മുൻനിർത്തി ഈ ഉടൽപോഷകത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മഭൗതികം വിശദീകരിക്കാം. കേരളം എന്ന ഭാവനാത്മക ദേശത്തെയും മലയാളി എന്ന ജനതയെയും ഉടൽപൂണ്ട ആര്യബ്രാഹ്മണികതയായി രൂപപ്പെടുത്തുന്ന വ്യവഹാരമായി ഭാഷാകൗടലീയം പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. ദേശ/രാഷ്ട്രനിർമാണവ്യവഹാരമെന്ന നിലയിൽ ഭാഷാകൗടലീയത്തിന്റെ ഈ പ്രവർത്തനം അപഗ്രഥിക്കുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിൽ.

കോളനിപ്രഭുവിന്റെ മതകലചിഹ്നങ്ങളേന്തിയ സമമൂല്യതാസിദ്ധാന്തത്തിനായിരുന്നു തർജമയുടെ ലോകത്ത് സുദീർഘകാലം രാജ്യഭാരം. അത് ആചന്ദ്രതാരം നിലനിൽക്കുന്ന പ്രപഞ്ചസത്യമെന്ന് നാം ധരിച്ചുംപോയി. ഘടനാനന്തരചിന്തകളുടെ ആശയപ്രളയം ഇതിന്റെ അടി തകർത്തുകളഞ്ഞു. സാംസ്കാരപഠനം എന്ന അന്തർവൈജ്ഞാനികവിമർശപദ്ധതിയുടെ വരവോടെ ഈ സിദ്ധാന്തത്തിലെ യൂറോകേന്ദ്രിതരാഷ്ട്രീയത്തിന്റെ ഒളിയിടങ്ങൾ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടു. തർജമാപഠനത്തിലെ സപ്തംബർ പതിനൊന്ന് എന്ന് ഈ ആക്രമണത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കാം. സമമൂല്യതാവാദം വാസ്തവത്തിൽ യൂറോകേന്ദ്രിതകോളനിആധുനികതയുടെ രാസായുധമായിരുന്നുവെന്ന് ഇന്ന് തെളിവാർന്നുവരുന്നുണ്ട്.[1] കാളനിഅധികാരം ഇന്ത്യൻഭാഷകളിൽ നിർ

ച്ചെടുത്ത പ്രത്യയശാസ്ത്രമേഖലയുടെ സൗന്ദര്യനാമമാണത്. ഇന്ത്യയിലെ തർജമാപാരമ്പര്യം തികച്ചും ഭിന്നമായിരുന്നു; കോളനിസമീപനങ്ങൾക്ക് തീർത്തും വിരുദ്ധവുമായിരുന്നു. സൂക്ഷ്മാർഥത്തിൽ അത് തർജമക്കാരന്റെ ബുദ്ധിവിസ്താരത്തിന് ഇടം നൽകുന്ന പുനർനിർമാണം തന്നെയായിരുന്നു. യൂറോകേന്ദ്രിതകോളനിതർജമാവ്യവഹാരങ്ങളുടെ ഈ മായാബന്ധത്തിൽ പെട്ടാണ് എ.ആറും മാരാരും ഉഞ്ചൻ, കുഞ്ചന്മാർക്കെതിരെ വിമർശനത്തിന്റെ തിരയൊഴിച്ചത്. എ.ആർ, മാരാർപ്രഭൃതികളുടെ ഭാരതീയത യഥാർഥത്തിൽ വേഷം മാറിയ പാശ്ചാത്യതയായിരുന്നുവെന്ന് ഇത് തെളിയിക്കുന്നു. രോഗം വാസ്തവത്തിൽ വൈദ്യന്മാർക്കുതന്നെയായിരുന്നുവെന്ന് ചുരുക്കം. ഭാഷയുടെ ഇടനാഴികളിൽ അധികാരം പതുങ്ങിനിൽക്കുന്നുവെന്ന് അന്ന് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ലെന്നു മാത്രം. അജ്ഞാതപണ്ഡിതർ ചമച്ച ഭാഷാകൗടലീയം, ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണം, ദൂതവാക്യം തുടങ്ങിയ ഗദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ, ചീരാമന്റെ രാമചരിതം, നിരണം കവികളുടെ ഭഗവദ്ഗീതയും രാമായണവും, എഴുത്തച്ഛന്റെ രാമായണം, മഹാഭാരതം തുടങ്ങിയ ഇതിഹാസപാഠങ്ങൾ, വള്ളത്തോളിന്റെ വാല്മീകിരാമായണം, ഋഗ്വേദം, പദ്മാദിപുരാണങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ സുദീർഘവിസ്തൃതമായ ഇന്ത്യൻ തർജമാപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ജീനിയസും വഴിയും വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മഹാശേഖരം മലയാളത്തിലുണ്ട്. മൂലകൃതിയോടുള്ള വിശ്വസ്തത അവിടെ പരിഗണനാവിഷയമേയല്ല. മൂലകൃതിയെ ആധാരമാക്കി ഭാവനയുടെ യാഥാർഥ്യങ്ങൾ പെരുകുന്ന പുതിയ ആകാശഗംഗകൾ തീർക്കുകയായിരുന്നു അവ. മൂലവും തർജമയും ഒരേ മഹാഭാഷയുടെ അവതാരഭേദങ്ങളാണവിടെ. തർജമകൾ പുനർജന്മങ്ങളാണെന്ന് (U'ber laben) വാൾട്ടർ ബെൻയമിൻ എഴുതിയത് പിന്നെയും നൂറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞാണ്. അനുഗതങ്ങളെക്കാൾ പുനർജന്മങ്ങളാണ് ഭാഷയിലും സാഹിത്യത്തിലും ആത്മചൈതന്യത്തിന്റെ പുഷ്പവിമാനങ്ങളും പാതാളപ്പടവുകളും ചമച്ച്, ബലസൗന്ദര്യങ്ങൾകൊണ്ട് സൃഷ്ട്യുന്മുഖമാകുന്നതെന്ന് മേൽസൂചിപ്പിച്ച അജ്ഞാതനാമരും ചീരാമനും കണ്ണശ്ശന്മാരും ചെറുശ്ശേരിയും ഉഞ്ചനും കുഞ്ചനും വള്ളത്തോളും തെളിയിക്കുന്നു. കാളിദാസമേഘത്തിൽ പ്രക്ഷിപ്തങ്ങൾ കണ്ടെത്തി ഒഴിവാക്കി പരിഭാഷ തയ്യാറാക്കുമ്പോഴും ഭക്തിപ്രസ്ഥാനം രാമനുമേൽ ചൊരിഞ്ഞ ഈശ്വരകളങ്കങ്ങൾ കഴുകിവെടിപ്പാക്കി വാല്മീകിയുടെ രാമൻ എഴുതുമ്പോഴും മാരാർ സ്വന്തം സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ഘാതകനായി മാറുകയായിരുന്നു; ഒരുതരം സൈദ്ധാന്തിക ആത്മഹത്യ. ഇന്ത്യൻ തർജമാപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഊർജിതമാതൃകകളായി മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പരിഗണിക്കാം. പുതുകാലത്ത് ചങ്ങമ്പുഴയും എൻ.കെ. ദാമോദരനും അയ്യപ്പപ്പണിക്കരും സച്ചിദാനന്ദനും ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാടും വിനയചന്ദ്രനും എം.പി.സദാശിവനും, അങ്ങനെ എത്രയോ ദീർഘമാണ് ഈ സംഘം. ഇവരിൽ ആരും കേവലം ഒരാളല്ല; പൂർവപരമ്പരയുടെ രക്തമാംസങ്ങൾ ഭുജിച്ചുടലാർന്ന ബഹുസ്വരസമൃദ്ധമായ, ഘനീഭൂതഭാഷാവ്യവഹാരമാണ്. ഈ നിമിഷം വരെയുള്ള മനുഷ്യ

ജീവിതം ഇരമ്പിനില്ക്കുന്ന മിശ്രുളടൽ (intertext). മൗലികത എന്ന [illegible] തന്നെ മുതലാളിത്തം നിർമിച്ചതാണെന്നോർമിക്കുക.

ഭാഷയും ലോകവും

ഉടൽപൂണ്ട ഭാഷയാണ് ലോകം. ഭാഷ, വ്യവഹാരങ്ങൾ, [illegible] പ്രതീകങ്ങൾ എന്നിവ ചേർന്ന സൃഷ്ടിസമുച്ചയമാണ് സംസ്കാരം. [illegible] കങ്ങൾ സ്വയം അർഥോൽപാദനക്ഷമങ്ങളായ ചിഹ്നങ്ങൾ തന്നെ. [illegible] ചിഹ്നങ്ങൾക്ക പിന്നിലെ നിശ്ചലസത്തയല്ല; ചിഹ്നപ്രക്രിയകളുടെ [illegible] ധ്യതകളാണ്. ഈ ചിഹ്നങ്ങളാകട്ടെ, അവ പങ്കെടുക്കുന്ന വ്യവഹാര[illegible] ന്റെ പൊതുസാധ്യതാമണ്ഡലത്തിന്റെ വരുതിയിലുമാണ്. യാഥാർഥ്യ[illegible] അർഥം/ഉണ്മ/സൗന്ദര്യം/സത്യം എന്നിവയെ നിർണയിക്കുന്ന ഗണം എ[illegible] നിലയിൽ സംസ്കാരം എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നാണ് സംസ്കാ[illegible] പഠനം അന്വേഷിക്കുന്നത്. അർഥമെന്നാൽ യാഥാർഥ്യം തന്നെ. അ[illegible] ഭാഷയിൽ അർഥം, സാമൂഹ്യവിചാരത്തിൽ യാഥാർഥ്യം, സാഹിത്യ[illegible] സൗന്ദര്യം എന്നിങ്ങനെ പേരു വിളിക്കാം. സത്യം, അസത്യം ഉട[illegible] ദ്വയങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്ന രീതിപദ്ധതി, ഇവയുടെ പിന്നിലെ വ്യവഹാരക്രി[illegible] ങ്ങൾ അഥവാ വസ്തുതകളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന വ്യാവഹാരികത[illegible] എന്നിവ കണ്ടെത്തുകയാണ് സംസ്കാരപഠനം. ഭിന്ന വ്യവഹാരങ്ങൾ എ[illegible] ഭിന്ന യാഥാർഥ്യങ്ങളെ/സത്യപ്രതീതികളെ നിർമിക്കുന്നു എന്ന് അത് അ[illegible] ഷിക്കുന്നു. ഈ അർഥത്തിൽ അതിനെ വ്യവഹാരപഠനം എന്നും വിളിക്കാം. അതുകൊണ്ട് സംസ്കാരവിമർശം ശാസ്ത്രമല്ല; വിമർശനപദ്ധതിയാണ്. സംസ്കാരവിമർശനമെന്ന ശീർഷകം ഉചിതം. ആശയങ്ങൾ ഭൗതികയാഥാർ ഥ്യങ്ങളാണെന്നതുകൊണ്ട് ഭൗതികപ്രയോഗങ്ങളുടെ മൂർത്തമണ്ഡലം ത[illegible] സംസ്കാരം എന്നു വരുന്നു. അധികാരവിമർശം അതിന്റെ മുഖ്യവിഷയമാണ്. അധികാരം സർവവ്യാപിയാണെന്നും അത് സമസ്ത വ്യവഹാരങ്ങളെയും നിർണയിക്കുന്നുവെന്നുമുള്ള ഫൂക്കോയുടെ നിരീക്ഷണം സംസ്കാരവിമർശ ത്തിന്റെ കേന്ദ്രാശയമായി വർത്തിക്കുന്നു. അധികാരത്തെ എല്ലാ തലത്തിലും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നാനാതരം ബന്ധങ്ങളുടെ അതിസങ്കീർണവും ചലനാത്മക[illegible] മായ വ്യവസ്ഥയാണ് അവിടെ സമൂഹം. ഓരോ സാംസ്കാരികനിർമിതിക്കും പിന്നിൽ സൂക്ഷ്മമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന അധികാരരൂപങ്ങളെ സംസ്കാരവി മർശം കണ്ടെത്തുന്നു. ഉടലാർന്ന വർണാശ്രമധർമാധികാരമായി ഭാഷാകൗട ലീയവും അതിന്റെ ഉടൽപ്പെരുക്കമായി കേരളദേശം രൂപപ്പെട്ടതിന്റെ സൂക്ഷ്[illegible] ഭൗതികവും അതിലൂടെ തെളിവാർന്നുവരുന്നു.

സംസ്കാരപഠനം, മുൻകൂർ നിലനിൽക്കുന്ന സംസ്കാരം എന്ന സവിശേഷ ഗണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമല്ല; സംസ്കാരം എന്ന ഒരു ഗണം മുൻകൂർ നിലനില്ക്കുന്നില്ല. സംസ്കാരം എന്ന ഗണത്തെ നിർവചിച്ച് രൂപപ്പെ ടുത്തുന്ന സൂക്ഷ്മഭൗതികത്തിന്റെ അപഗ്രഥനമാണ് അത്. [illegible]സ്കാരത്തെ[illegible]

പഠിക്കലല്ല, സാംസ്കാരികമായി പഠിക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം. അധികാരത്തിന്റെ പ്രവർത്തനവഴികളാണ് സംസ്കാരപഠനത്തിന്റെ വിഷയം. സംസ്കാരപഠനം, അതുകൊണ്ട് ജനജീവിതത്തിലെ നാനാവിധ തലങ്ങളിലുള്ള അധികാരബന്ധങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന എന്ന വരുന്നു. ഈ അർഥത്തിൽ സംസ്കാരപഠനം രാഷ്ട്രീയപഠനമാണ്. സംസ്കാരപഠനം എന്ന വിജ്ഞാനശാഖയുടെ സന്ദർഭത്തിൽ ഭാഷാപഠനം, പദവാക്യവ്യാകരണവിശകലനം എന്ന നിലയിൽനിന്ന് പ്രദേശം, ദേശം, രാഷ്ട്രം, സ്വത്വം, പാരമ്പര്യം, സത്യം, യാഥാർഥ്യം, അർഥം തുടങ്ങിയ ഗണങ്ങളെ നിർമിക്കുന്ന സൂക്ഷ്മാധികാരബലതന്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമായി വികസിച്ചിരിക്കുന്നു. വിമർശനാത്മകതയാണ് ഇതിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം. മാനവികപഠനങ്ങളിലെ ജ്ഞാനശാസ്ത്രപരമായ വിച്ഛേദമാണിത്. ഭാഷാശാസ്ത്രവ്യതിയാനം എന്ന് ഈ വിച്ഛേദം അറിയപ്പെടുന്നു. ഭാഷാപഠനം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ജനജീവിതപഠനം ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ആര്യജ്ഞാനത്തെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന നിയാമകങ്ങളുടെ മണ്ഡലം എന്ന അർഥത്തിൽ ഭാഷാകൗടലീയം രാഷ്ട്രനിർമാണവ്യവഹാരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു; മൗലികമായി വർണാശ്രമധർമവ്യവഹാരം. ആര്യബ്രാഹ്മണികതയുടെ വ്യവഹാരമാണ് വർണാശ്രമധർമം. ഈ വർണാശ്രമധർമത്തിന്റെ നിയാമകങ്ങൾ ആണ് അർഥശാസ്ത്രവും മലയാളവ്യാഖ്യാനം ഭാഷാകൗടലീയവും അതുകൊണ്ട്, ഉടൽപൂണ്ട വർണാശ്രമധർമമാണ് ഭാഷാകൗടലീയം.

രണ്ട്

ഉടൽപൂണ്ട വർണധർമം

ഓരോ രചനയും സവിശേഷചരിത്ര, സാംസ്കാരസന്ദർഭങ്ങളുടെ ഉത്പന്നങ്ങളാണ്. ഭാഷയ്ക്കുവെളിയിൽ ഒന്നുമില്ല, കാരണം ഭാഷ ചരിത്രമാണ്. ചരിത്രമെന്നാൽ, അസന്നിഹിതഹേതുവും മനുഷ്യകാമനകളുടെ അനതിക്രമ്യവും മൂലധനരൂപിയുമായ ആത്യന്തികചക്രവാളം തന്നെ. ലോകം ഭാഷയുടെ നിർമിതിയാണ്. ഭാഷയില്ലെങ്കിൽ ലോകമില്ല. ഭാഷാത്മകമാണ് സമസ്ത യാഥാർഥ്യങ്ങളും. ഈയർഥത്തിൽ ഭാഷാകൗടലീയത്തിലെ ഭാഷയ്ക്ക് ലോകസംസ്ഥാപനവ്യവഹാരം എന്നർഥം. വ്യവഹാരം എന്ന നിലയിൽ ഭാഷാകൗടലീയത്തെ അനിവാര്യമാക്കുന്ന ചരിത്ര,സാംസ്കാരികയുക്തികളും ഭാഷാകൗടലീയം നിർമിക്കുന്ന കർതൃത്വങ്ങളും അപഗ്രഥിക്കുന്നു. ഭാവനാസമൂഹമായി കേരളം എന്ന പ്ര/ദേശത്തെയും മലയാളി എന്ന ജനതയെയും നിർമിച്ച് സാധൂകരിക്കുകയായിരുന്നു ഭാഷാകൗടലീയം. ഉടൽപൂണ്ട ബ്രാഹ്മണികതയായി അങ്ങനെ കേരളം ഉരുവപ്പെട്ടു. 2018 സെപ്റ്റംബർ 29-ലെ സുപ്രീംകോടതിയുടെ പൗരാവകാശവിധിക്കെതിരായ ശൂദ്രകലാപത്തോട് ഭരണഘടനാസ്ഥാപനങ്ങൾ തന്നെയും കണ്ണിചേരുന്നിടത്തോളം ഗാഢമാണത്.

കൗടലീയം ഒരു ധർമശാസ്ത്രഗ്രന്ഥസമുച്ചയം

ഭാഷാകൗടലീയം ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്ന സംസ്കാരയുക്തികൾ എന്തെന്നറിയുവാൻ കൗടലീയം എന്തെന്നറിയണം. ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പ് 321 296 കാലത്ത് ചാണക്യൻ രചിച്ച രാഷ്ട്രമീമാംസാഗ്രന്ഥമാണ് അർഥശാസ്ത്രം അഥവാ കൗടലീയം. ആര്യാവർത്തം ഭരിച്ച ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യന്റെ മന്ത്രിയായിരുന്ന ചാണക്യൻ. വിഷ്ണുഗുപ്തൻ, കൗടല്യൻ എന്നീ പേരുകളിലും അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ കൗടല്യരചിതമെന്ന അർഥത്തിലാണ് കൗടലീയം എന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് പേര് വന്നത്. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ, ഭരണപരവും സാമ്പത്തികവും സാംസ്കാരികവുമായ സംഘാടനപ്രശ്നങ്ങളാണിതിലെ ചർച്ച. ഒരു ജനതയുടെ സംസ്കാരഘടനയെ നിർണയിക്കുന്ന നൈയാമികയുക്തിയാണ് കൗടലീയമെന്നു സാരം.

ധർമം, അർഥം, കാമം, എന്നീ പുരുഷാർഥങ്ങളും അവയുടെ സാധനാമാർഗങ്ങളുമാണ് യഥാക്രമം ധർമശാസ്ത്രം, അർഥശാസ്ത്രം, കാമശാസ്ത്രം എന്നീ ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ചർച്ചാവിഷയം. മനുഷ്യൻ അനുശീലനത്തിലൂടെ എത്തിച്ചേരേണ്ട സാംസ്കാരികസന്ദർഭമാണ് പുരുഷാർഥമെന്നു പറയാം. മനസ്, രാഷ്ട്രം, ശരീരം എന്നിങ്ങനെ സവിശേഷ ഇടങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് സംസ്കാരത്തെ നിർവചിക്കുന്ന സംസ്കാരികയുക്തികളാണ് ധർമാർഥകാമശാസ്ത്രങ്ങൾ. ആശയങ്ങൾകൊണ്ട് മനസിനെയും, സമ്പത്ത്കൊണ്ട് രാഷ്ട്രത്തെയും ലൈംഗികതകൊണ്ട് ശരീരത്തെയും മെരുക്കി സവിശേഷ സംസ്കാരത്തെ നിർവചിക്കുകയാണിതിന്റെ രീതി. അധികാരത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മബലതന്ത്രങ്ങൾക്കുള്ളിലാണ് ഈ മെരുക്കൽ. അങ്ങനെ ധർമശാസ്ത്രങ്ങൾ സവിശേഷ കർതൃത്വങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. വർണം, ലിംഗം, വർഗം, വംശം എന്നീ വിഭിന്ന മണ്ഡലങ്ങളിലായാണ് ഈ പ്രവർത്തനം. ധർമശാസ്ത്രങ്ങളുടെ ഈ പൊതുരീതി പദ്ധതിതന്നെയാണ് അർഥശാസ്ത്രവും സ്വീകരിച്ചുകാണുക. അതുകൊണ്ട് വംശ, വർണ, ലിംഗ ഭരണകൂടാധികാരങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മയുക്തികൾ ഒരേ സമയം ഒറ്റയ്ക്കും ഒരുമിച്ചും പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംസ്കാരത്തിലെ രീതിപദ്ധതിയാണ് അർഥശാസ്ത്രം അഥവാ കൗടലീയം. വംശീയമായി ആര്യാധികാരത്തിന്റെയും വർണപരമായി ബ്രാഹ്മണാധിപത്യത്തിന്റെയും ഭരണകൂടസംബന്ധിയായി ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യന്റെ (രാജാവിന്റെ)യും ലിംഗപരമായി പുരുഷന്റെയും കാഴ്ചയും പ്രമാണസംഹിതയുമാണ് കൗടലീയം.11

പൃഥ്വിയെ ലഭിപ്പാനായും ലബ്ധമായതിനെ രക്ഷിപ്പാനായുമിശ്ശാസ്ത്രം ചൊല്ലീളു. ആകിന്റമയാൽ പൃഥ്വീലാഭമും പാലനവുമിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രയോജനമാവിതു. യാവന്ത്യർഥശാസ്ത്രാണി പൂർവാചാര്യൈഃ പ്രസ്ഥാപിതാനി എന്നും ഗ്രന്ഥം കൊണ്ട് ഇതു സ്വമതപരികൽപിതമല്ല, ഗുരുപരമ്പരാകൃതം ശാസ്ത്രമെന്നുമിവർഥം ചൊല്ലീളു. (സാംബശിവശാസ്ത്രി. കെ.

രാമസ്വാമിശാസ്ത്രി, വി.എ.(എഡി.) 2010: ഭാഷാകൗടലീയം അധികരണം1, പു.78)12 എന്ന് അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ചാണക്യൻ വിശദീകരിക്കുന്നു. ഈയാശയം സൂക്ഷ്മമായി 15-ാം അധികരണം തന്ത്രയുക്തി എന്ന ഒന്നാമധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ കുറിക്കുന്നു:

അർത്ഥമെന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ വൃത്തി; മനുഷ്യവതിയായ ഭൂമി എന്നർത്ഥം. അങ്ങനെയുള്ള പൃഥ്വിയുടെ ലബ്ധിക്കും പാലനത്തിനും ഉപായമായുള്ള ശാസ്ത്രം അർത്ഥശാസ്ത്രം (കെ.വി.എം 1998:467). ചാണക്യരചിതമെങ്കിലും അർത്ഥശാസ്ത്രം ഒറ്റപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥമല്ലെന്നർത്ഥം. കൗടലീയം ഒരു ഗ്രന്ഥമല്ല; പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ ഗ്രന്ഥസമൂഹമാണെന്ന് ഉള്ളൂർ(1953:315)ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം വിശദീകരിക്കുന്നു: അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിൽ അനേകം പൂർവസൂരികളുടെ (ഇന്ദ്രൻ, ബൃഹസ്പതി, ശുക്രൻ, നാരദൻ, പരാശരൻ, ഭീഷ്മർ, ദ്രോണർ, വിദുരർ ഉടങ്ങിയവർ) മതങ്ങളെ ഭാഷ്യകാരന്മാർ പ്രപഞ്ചനം ചെയ്യുമ്പോൾ പല പരസ്പര വൈപരീത്യങ്ങളും അവരുടെ കൃതികളിൽ കടന്നുകൂടി എന്നും അതുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാകത്തക്കവിധം വലിയ വിസ്തരമൊന്നും കൂടാതെ സൂത്രവും ഭാഷ്യവുമടങ്ങിയ ഒരു പുതിയ ഗ്രന്ഥം താൻ നിർമിച്ചു എന്നും കൗടല്യൻ തന്നെ വ്യക്തമായി ഗ്രന്ഥാന്തത്തിൽ ഉദീരണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട് (ടി,പുറം 315) ചുരുക്കത്തിൽ വ്യവഹാരങ്ങളുടെ ക്രമീകരണത്തിലൂടെ, സംസ്കാരത്തിലെ ശരി തെറ്റുകൾ കണ്ടെത്തി, വ്യവച്ഛേദിച്ച്, വ്യാഖ്യാനിച്ച്, വിശദീകരിച്ച്, സംസ്കാരത്തെ നിർവചിക്കുന്ന സാധൂകരണയുക്തിയായി അർത്ഥശാസ്ത്രം അഥവാ കൗടലീയം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ വ്യാഖ്യാനാത്മകതർജ്ജമയാണ് ഭാഷാകൗടലീയം.

ഭാഷാകൗടലീയം എന്തിന് ?

കൗടലീയം പോലൊരു രാഷ്ട്രമീമാംസാഗ്രന്ഥം എന്തിന് മലയാളത്തിൽ തർജ്ജമചെയ്യപ്പെട്ടു? ഏതൊരു ഗ്രന്ഥവും സവിശേഷ സാംസ്കാരികസന്ദർഭങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം, വിശദീകരണം, നിർവചനം, സാധൂകരണം എന്നിങ്ങനെ ഏതെങ്കിലും ധർമങ്ങൾ നിർവഹിക്കുന്ന യുക്തികളാണ്. ഈയർത്ഥത്തിൽ ഭാഷാകൗടലീയത്തെ സാധ്യമാക്കുന്ന സാംസ്കാരിക സന്ദർഭം ഏതാണ്? ഏത് സാംസ്കാരികസന്ദർഭത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും സാധൂകരണവുമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം നിർവഹിക്കുക? ഇതറിയാൻ കൗടലീയത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കമെന്തെന്നറിയണം. കൗടലീയം മേൽസൂചിപ്പിച്ച വിധം രാഷ്ട്രക്രമീകരണം ലക്ഷ്യമിട്ടുള്ള ധർമശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമാണ്. ഭാഷാകൗടലീയം ഇതിൽ നിന്ന് ലക്ഷ്യംകൊണ്ടും ഉള്ളടക്കംകൊണ്ടും ഭിന്നമല്ല. അതുകൊണ്ട് ഭാഷാകൗടലീയമെന്തെന്നറിയാൻ കൗടലീയമെന്തെന്നോർമിക്കണം. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ വർണാശ്രമധർമകേന്ദ്രിതമായ ആര്യസംസ്കാരസാധൂകരണമാണ് കൗടലീയ ലക്ഷ്യം.

കൗടലീയം ആരെ സംബോധന ചെയ്യുന്നു? ഇതറിയാൻ ഉള്ളടക്കത്തെ
ത്തെന്നന്വേഷിക്കണം? കൗടലീയത്തിലെ ഉള്ളടക്കമെന്ത്? ചർച്ചാവിഷയ
മെന്ത്? വർണാശ്രമസംസ്കാരത്തിന്റെ ക്രമീകരണവും സംരക്ഷണവുമാണ്
ചർച്ചാവിഷയം. പ്രജാപാലനവും ലബ്ധിയുമാണ് അർഥശാസ്ത്രലക്ഷ്യമെന്ന
മുഖവുര (കെ.വി.എം 1998:26)യുടെ അർഥമിതാണ്. ഇതിനുള്ള ഉപായങ്ങ
ളും നിയമങ്ങളുമാണ് പതിനഞ്ച് അധികരണങ്ങളിൽ നിർവഹിക്കുന്നത്.
പ്രാചീനഭാരതീയരുടെ രാഷ്ട്രതന്ത്രത്തിലേക്ക് സർവാംഗീണമായ പ്രകാശം
ചൊരിയുന്ന, സംസ്കൃത സാഹിത്യത്തിലാകെ നോക്കിയാൽ ഏറ്റവും
അമൂല്യമായ ഈ ഗ്രന്ഥം (എൻ.വി. കൃഷ്ണവാര്യർ, 1998 അവതാരിക)
പതിനഞ്ച് അധികരണങ്ങളിൽ നൂറ്റമ്പത് അധ്യായങ്ങളും നൂറ്റിയെൺ
പത് പ്രകരണങ്ങളുമുള്ളതാണ്. ഈ മൂലഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനാത്മക
തർജമയാണ് ഭാഷാകൗടലീയം അഥവാ കൗടലീയംഭാഷ. ഒന്നു മുതൽ
ഏഴു വരെ അധികരണങ്ങളുടെ തർജമ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ
രാഷ്ട്രതന്ത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിചിന്തനവും അർഥശാസ്ത്രത്തിൽ നിന്നാരംഭി
ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് എൻ.വി.കൃഷ്ണവാര്യർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു
രാഷ്ട്രവ്യവഹാരത്തിൽ അർഥശാസ്ത്രത്തിനുള്ള സ്ഥാനമാണ് കൃഷ്ണവാര്യർ
ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. സാംസ്കാരിക, രാഷ്ട്രീയ,സാമ്പത്തികഘടനകൾ
ക്രമീകരിച്ച് പാലിക്കുന്നതിനുള്ള ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമാണ് കൗടലീയമെന്നു സാരം.

ഭാഷാകൗടലീയം ആരോട് സംസാരിക്കുന്നു?

പ്രാചീനഭാരതത്തിലെ അടിസ്ഥാന രാഷ്ട്രമീമാംസാഗ്രന്ഥമായ കൗട
ലീയത്തിന്റെ ഭാഷാതർജമ ആരെയാണ് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്?
ഭാഷാകൗടലീയത്തിലൂടെ ആര് സംസാരിക്കുന്നു? വർണാശ്രമധർമത്തിന്റെ
അലംഘ്യതയും അനിവാര്യതയുമാണ് ഗ്രന്ഥവിഷയമെന്ന്, അധ്യായവിഭജ
നം തെളിയിക്കും. ഭാഷാകൗടലീയത്തിൽ ഇതെങ്ങനെയെന്നു നോക്കാം.

ഒന്നു മുതൽ ഏഴുവരെ അധികരണങ്ങളുടെ തർജമ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചി
ട്ടുണ്ട്. വിഷയവിതരണത്തിൽ കൗടലീയത്തെ പിൻതുടരുക തന്നെയാണ്
ഭാഷാകൗടലീയവും. അതുകൊണ്ട് ഗ്രന്ഥത്തിലൂടെ സംസാരിക്കുന്നത് ബ്രാ
ഹ്മണനും ക്ഷത്രിയനുമുൾപ്പെടുന്ന, പുരോഹിത, ഭരണവർഗമാണെന്നു
വരുന്നു. മൂന്നാമധികരണം ഇങ്ങനെ തുടങ്ങുന്നു:

> ധർമസ്ഥീയമെൻപിതു അധികരണം. ധർമസ്ഥരാവോർ
> ചതുർവർണാശ്രമമറിയുവരൾ.
> അവരളെ അധികരിച്ച ചൊല്ലിന്റെതെൻപിതു അധികരണാർഥം
>
> (വി.എ. രാമസ്വാമിശാസ്ത്രി, (എഡി) 1973:51)

വർണാശ്രമധർമങ്ങൾ അറിയുന്നവർ - ബ്രാഹ്മണർ - ആണ് സം
സാരിക്കുന്നതെന്നർഥം. വർണ ധർമ...

മനസ്സിലാക്കാം. ധർമപാലനത്തിനു വേണ്ട മാർഗങ്ങൾ, സാമദാന ഭേദങ്ങളിലൂടെ നടപ്പാക്കേണ്ട രാജനീതി എന്നിവയാണ് തുടർ അധ്യായങ്ങളിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. ആര്യധർമങ്ങൾക്കനുരൂപമായി മലയാളവ്യവഹാരങ്ങളെ ക്രമീകരിക്കുകയാണ് രചനാലക്ഷ്യമെന്നു ചുരുക്കം. കുടുംബം, വിവാഹം, വിദ്യാഭ്യാസം, സ്ത്രീപുരുഷബന്ധങ്ങൾ, ജനനം, മരണം, ഭരണക്രമം എന്നിങ്ങനെ ജനസംസ്കൃതിയുടെ അടിസ്ഥാനഘടനകളെ ഉടച്ചുവാർക്കുകയാണ് ഗ്രന്ഥധർമം. ഏറെ വിചിത്രവും വിഭിന്നങ്ങളായ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ സമഗ്രമായി ഇടപെട്ട് നവീകരിക്കുകയാണ് രീതി. ഭാഷാകൗടലീയം നിർവഹിക്കുന്നതും ഇതേ ധർമം തന്നെ. വ്യവഹാരങ്ങളിൽ പ്രഥമം വിവാഹമാണെന്ന് ഗ്രന്ഥം വിശദീകരിക്കുന്നു.

വിവാഹപൂർവോ വ്യവഹാര: എന്റവാദ. എല്ലാ വ്യവഹാരങ്ങളും വിവാഹപൂർവങ്ങളായിരിപ്പൂ (വി.എ.രാമസ്വാമി ശാസ്ത്രി: 1973:15)

എന്തുകൊണ്ട്? കൗടലീയം വിശദമാക്കുന്നു. വ്യവഹാരങ്ങൾ ഋണാദാനം തുടങ്ങി വളരെയുണ്ട്. ഋണാദാനമാണ് പ്രഥമമെന്ന് മനു പറയുന്നു. വസ്തു സംബന്ധിച്ച വ്യവഹാരമാണ് പ്രഥമമെന്ന് ഭാർഗവപക്ഷം. നിക്ഷേപമാണ് വ്യവഹാരങ്ങളിൽ പ്രഥമമെന്ന് ബൃഹസ്പതിപക്ഷം. കൗടല്യനാകട്ടെ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഗൃഹസ്ഥന്മാത്രം അധികാരമുള്ളതുകൊണ്ടും, ഗൃഹസ്ഥനാകുന്നതിനു കാരണം വിവാഹം കൊണ്ടും വിവാഹം സംബന്ധിച്ച വ്യവഹാരങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യവും പ്രാഥമ്യവും കൽപിച്ചിരിക്കുന്നത് (കെ.വി.എം .1998:178). വിവാഹത്തെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു ഇവിടെ. എന്തുകൊണ്ട്? വിവാഹസംയുക്തം, വിവാഹധർമം, സ്ത്രീധനകൽപം, ആധിവേദനികം എന്നിങ്ങനെയാണ് ഈ പ്രകരണത്തിന്റെ വിഷയപരിചരണക്രമം തന്നെ. വിവാഹം എട്ടു വിധമുണ്ടെന്നു കൗടല്യൻ പറയുന്നു. ബ്രാഹ്മം, പ്രാജാപത്യം, ആർഷം, ദൈവം, ഗാന്ധർവം, ആസുരം, രാക്ഷസം, പൈശാചം എന്നിങ്ങനെ. ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ നാല് എണ്ണം പിത്രാധികാരപരവും വർണധർമാനുസാരിയുമാണ്. മലയാളസംസ്കൃതിക്ക് തികച്ചും അപരിചിതമായ ഈ സങ്കൽപനങ്ങൾ, ഭാഷാകൗടലീയം ആര്യസംസ്കൃതിയുടെ യുക്തികൾക്കുള്ളിൽ നിർമിതമാണെന്നു ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ആര്യസംസ്കാരയുക്തികൾകൊണ്ട് കേരളീയസംസ്കൃതിയെ നവീകരിക്കുകയാണ്, കൗടലീയത്തെ ഈ പ്രകരണത്തിൽ, സമ്പൂർണമായി അനുസരിക്കുന്ന ഭാഷാകൗടലീയവും ചെയ്യുന്നത്. പുരുഷപ്രധാനവും വർണകേന്ദ്രിതവുമായ ഈ സംസ്കൃതി, കേരളീയവ്യവഹാരങ്ങൾ ആര്യവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടു തുടങ്ങിയെന്നതിന്റെ സൂചനകളാണ്. ബ്രാഹ്മണന് കൗടലീയവും ഭാഷാകൗടലീയവും നൽകുന്ന സ്ഥാനം പരിശോധിക്കുമ്പോൾ ഈയാശയം വിശദമാകും.

വ്യവഹാരത്തിൽ പ്രതിവാദിയായവൻ (അഭിയുക്തൻ) ... യാൽ വാദി പരാജയദണ്ഡം കെട്ടി രാജാവിനു...

അങ്ങനെ കർമത്തിനായി നിയോഗിക്കുന്നവൻ രക്ഷോഘ്നങ്ങളായ (ശിരസ്സിൽ കടുക വിതറുക ഇടങ്ങി) ചെയ്യണം. ബ്രാഹ്മണർ പക്ഷേ ഇത്തരം കർമങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നും ഭാഷാകൗടലീയം വിശദീകരിക്കുന്നു (രാമസ്വാമി ശാസ്ത്രി 1973:110) എല്ലാവിധ വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും മീതെയാണ് ബ്രാഹ്മണൻ എന്നർഥം. ബ്രാഹ്മണൻ അപ്രമാദിയായ ഈ ചരിത്രസന്ദർഭം ആര്യാധികാരത്തിന്റെ സാധൂകരണയുക്തികളുടേതാണ്. പ്രാദേശികവും ദേശീയവും സാംസ്കാരികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ മേഖലകളെ ആര്യയുക്തികൾ കൊണ്ടു പകരംവയ്ക്കുകയാണ് ഇതിന്റെ ഫലം.

ഭാഷാകൗടലീയം എന്ത് സംസാരിക്കുന്നു?

ഭാഷാകൗടലീയത്തിലൂടെ സംസാരിക്കുന്നത് ബ്രാഹ്മണയുക്തികളാണെന്ന് സംഗ്രഹിക്കാം. പൃഥ്വിയുടെ ലബ്ധിയും പാലനവുമാണ് കൗടലീയലക്ഷ്യമെന്നിരിക്കെ ഭാഷാകൗടലീയം സംസാരിക്കുന്നത് പ്രഥമാധികരണത്തിൽ ബ്ധികളുടെ രീതി പദ്ധതികൾ (പു. 34) തന്നെയാണെന്നു വരുന്നു. വിനയാധികാരികമെന്ന ഒന്നാമധികരണം ജനതയെയും ഭരണാധികാരികളെയും എങ്ങനെകൊണ്ട്, എങ്ങനെ രൂപപ്പെടുത്തണമെന്നും അതിന് ഏതുതരം വിദ്യാഭ്യാസം വേണമെന്നും പര്യാലോചിക്കുന്നു. വിദ്യയെന്നാൽ ആന്വീക്ഷികി, ത്രയി, വാർത്ത, ദണ്ഡനീതി എന്നിങ്ങനെ നാലെണ്ണമെന്ന് കൗടല്യൻ പറയുന്നു.

> അവൈ നാലും കൊണ്ടേ ധർമാർഥങ്ങളെ
> അറിയാറിന്റമയാൽ നാലുമുള്ള വിദ്യകളെന്റു
> കൗടല്യൻപക്ഷം. (കെ. സാംബശിവശാസ്ത്രികൾ. 1972:71).

പുരുഷാർഥലാഭമാണ് വിദ്യാഭ്യാസലക്ഷ്യം. ഋക്ക്, യജുസ്, സാമം എന്നീ മൂന്നുവേദങ്ങളാണ് ത്രയി എന്നറിയപ്പെടുക. ഇവയിലൂടെ ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്ന ധർമം നാല് വർണങ്ങൾക്കും നാല് ആശ്രമങ്ങൾക്കും സ്വധർമസ്ഥാപനത്തിനുപകരിക്കുന്നു. വർണാശ്രമങ്ങൾക്കധീനമായ ഈ വിദ്യാഭ്യാസം സ്ത്രീയെയും കീഴാളനെയും ചരിത്രത്തിനുപുറത്തു സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് കൗടലീയത്തിലെയും ഭാഷാകൗടലീയത്തിലെയും വിദ്യാഭ്യാസം ആര്യസംസ്കാരയുക്തികളാൽ നിർണയിക്കപ്പെട്ടുന്നുവെന്നു പറയാം. ഭാഷാകൗടലീയം സംസാരിക്കുന്നത് ആര്യനീതികളാണെന്നു സാരം.

ഭാഷാകൗടലീയം എങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നു?

ക്രിസ്തുവർഷം പന്ത്രണ്ടാം ശതകത്തിന്റെ ഉത്തരാർധത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ട ഭാഷാകൗടലീയം, ഭാഷാപരമായി, സംസ്കൃതമോ, തമിഴോ അല്ല. ചെന്തമിഴിലേക്ക് മലയാളത്തിലെ വ്യവഹാരഭാഷ നുഴഞ്ഞുകയറിയ ഭാഷാസംക്രമണകാലത്തെ ഗദ്യവിശേഷങ്ങളാണ് കൗടലീയം ഭാഷയിൽ കാണുകയെന്ന് സി.എൽ.ആന്റണി (2000:615) എഴുതുന്നു. ഭാഷാപരമായി സംക്രമണത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക സന്ദർഭമാണതെന്നർഥം. തമിഴ്/സംസ്കൃതപ്രതീതിയു

ഉദാഹരണം പദ, ശൈലി, പ്രയോഗങ്ങൾ, സാങ്കേതികപദങ്ങൾ എന്നിവ ഭാഷാകൗടലീയത്തിൽ ധാരാളം കാണുന്നതിന്റെ പ്രകരണമിതാണ്.

അന്തരാഗാരവ്യവഹാരങ്ങൾ, സമ്യഗ്വ്യവഹാരദർശനം (പു.10)

രക്ഷാധിപഗണങ്ങൾ, ചതുർവർണാശ്രമവ്യവസ്ഥ, ധർമസ്ഥീയം,

ധർമസ്ഥർ അഗ്നിയോഗി, പരദാരഗമനം എന്നിങ്ങനെ ധാരാളം സാങ്കേതികപദങ്ങൾ കാണുന്നത്. കൗടലീയത്തിലെ ഇത്തരം സാങ്കേതികപദങ്ങൾ തർജമയിൽ ചിലയിടങ്ങളിൽ അതേപടി തന്നെ നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. സംസ്കൃതത്തോട് ചേർന്നിരുന്ന മലനാട്ടുഭാഷ ഈ സാങ്കേതികസംജ്ഞകൾ പരിഭാഷ ചെയ്യാനാവും വിധം ഉയർന്നതെന്ന് തെളിയുന്ന സന്ദർഭമാണിതെന്നർഥം. ചരിത്രപരമായി, ആര്യവൽക്കരണപ്പൂർത്തീകരണം. മൂലകൃതിയിലെ ധാരാളം സാങ്കേതികസന്ദർഭങ്ങൾ തർജമയിൽ അതേപടി നിലനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ട്? ഈ സാങ്കേതികസന്ദർഭങ്ങൾ ആര്യസംസ്കാരമാഹാത്മ്യവ്യവസ്ഥയുടെ ചേരുവകളാണ്. ദ്രാവിഡസംസ്കൃതിക്ക് തികച്ചും അപരിചിതമായ സാംസ്കാരികവ്യവസ്ഥയാണിത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ കേരളഭാഷയിൽ സമാനമായ പദവാക്യശൈലികൾ അസാധ്യമായിരുന്നു. മൂലകൃതിയിലെ സാങ്കേതികസന്ദർഭങ്ങൾക്ക് സമാനപദങ്ങൾ കേരളഭാഷയിൽ കാണാത്തതിന്റെ കാരണമിതാണ്. കേരളഭാഷയ്ക്ക് ഇതൊരു ന്യൂനതയോ അപകർഷമോ അല്ല. അങ്ങനെ മൂലകൃതിയിലെ സാങ്കേതികസന്ദർഭങ്ങൾ തർജമയിൽ അതേപടി കടന്നുവരുന്നു. വാക്കും സംസ്കാരവും തമ്മിൽ സക്രിയതയുടെ ഉഭയബന്ധം നിലനിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് കേരളഭാഷയിലേക്ക് കടന്നുവരുന്ന പുതുപദങ്ങൾ പുതിയസംസ്കാരത്തെയാണ് കൊണ്ടുവരുന്നത്. ഭാഷയിലെ കലർപ്പ് പുതുസംസ്കാരത്തിന്റെ വരവ് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭാഷാകൗടലീയത്തിൽ മുഴച്ചുകാണുന്ന സംസ്കൃതസാങ്കേതികസന്ദർഭങ്ങൾ ആര്യാധിനിവേശത്തിന്റെ സന്ദർഭം പൂരണം. ദ്രാവിഡവ്യവഹാരങ്ങൾ പൊളിച്ചെഴുതി ആര്യവ്യവഹാരങ്ങൾകൊണ്ട് സാധൂകരിക്കുന്ന വ്യവഹാരപ്രക്രിയയാണിത്.

അതേ സമയം, തമിഴ് പ്രതീതിയുളവാക്കുന്ന ഗദ്യഭാഗങ്ങൾക്കാണ് ഭാഷാകൗടലീയത്തിൽ പ്രാധാന്യം. പ്രതീതിയ്ക്കപ്പുറം ഇത് പക്ഷേ, തമിഴല്ല, കേരളഭാഷതന്നെയാണെന്നും ഓർമിക്കണം. ഇതുകൊണ്ട്, മൂലഗ്രന്ഥം സംസ്കൃതഭാഷയിൽ വായിച്ചുഗ്രഹിക്കാനാവാത്ത കേരളീയഭരണീയരെയും ഭരണകർത്താക്കളെയും വർണാശ്രമകേന്ദ്രിതമായ പുതുസംസ്കാരം പരിചയപ്പെടുത്തി, സ്വസംസ്കാരം ശ്രേഷ്ഠമല്ലെന്നും പരിഷ്കരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും ധരിപ്പിച്ച്, കേരളീയവ്യവഹാരങ്ങൾ ആര്യവ്യവഹാരാനുസൃതം ചിട്ടപ്പെടുത്തി, സാധൂകരിച്ച് പൊതുബോധമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന് വ്യവഹാരഭാഷയിൽതന്നെ സംസാരിച്ചേ ഒക്കൂ. ഗ്രാംഷി സൂചിപ്പിക്കുന്ന സമ്മതോൽപാദനത്തിന്റെ രീതിപദ്ധതിയാണിത്. അതുകൊണ്ട് കേരളീയവ്യവഹാരങ്ങ[illegible] എഴുതപ്പെട്ട പ്രമാണഗ്രന്ഥമായി കൗടലീയത്തെ കണ്ടെത്ത്

അവതരിപ്പിച്ച്, കേരളീയ അബോധത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുകയാണ് [illegible] ലക്ഷ്യം. കർതൃത്വരൂപീകരണത്തിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രഉപകരണമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു ഇവിടെ ഭാഷ. സാംസ്കാരികസംക്രമണസന്ദർഭത്തിലാണ് ഇത്തരം ധർമശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം ആവശ്യമായി വരിക. രാഷ്ട്രീയമായ ഈ ആവശ്യമാണ് ഭാഷാകൗടലീയം നിർവഹിക്കുന്നത്. ഭാഷയെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കെ.എൻ. എഴുത്തച്ഛൻ നിരീക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ, കനത്ത [illegible] കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ വേണ്ട എല്ലുറപ്പ് നേടിയ ഭാഷയാണ് ഭാഷാകൗടലീയത്തിലേത്. സാംസ്കാരികസംക്രമണത്തിന്റെ ദശയിലാണ് ഈ [illegible] ഉണ്ടായിത്തീരുക. ഇവിടെ സംസ്കൃതഭാഷയുടെയും കേരളവ്യവഹാര[illegible]യുടെയും ഊർജനിലകൾ സംഘർഷാത്മകമായി കൂടിക്കലരുന്നു. അവ്യവസ്ഥയും അരാജകത്വവും കോമാളിരൂപങ്ങളും നിറയുന്നത് ഊർജസംക്രമണത്തിന്റെ ഈ മുഹൂർത്തത്തിലാണ്. സാംസ്കാരികസംസരണം (cultural osmosis) എന്നും പറയാം. ഭരണകർത്താക്കൾക്ക് ഭരണീയരോടു സം[illegible]രിക്കാനും അവരെ നിയന്ത്രിച്ച് മെരുക്കാനും സൈദ്ധാന്തികസാധൂകരണം സാധിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് ഭാഷാകൗടലീയമെന്നു ചുരുക്കം.

സ്ത്രീയും വർണബാഹ്യരും

സന്തത്യുല്പാദനത്തിനുള്ള കേവലശരീരങ്ങളാണ് അർഥശാസ്ത്രഭാവനയിൽ സ്ത്രീകൾ. ഇവിടെ സ്ത്രീയുടെ മറ്റൊരു ധർമം വേശ്യാവൃത്തിയും. കൗടല്യൻ വേശ്യാവൃത്തി ഒരു സ്ഥാപനമാക്കിത്തന്നെ [illegible] യുദ്ധത്തിൽ ആയുധങ്ങൾപോലെ ശത്രുസംഹാരായുധമായി സ്ത്രീ നിർവചിക്കപ്പെടുന്നു. ചാതുർവർണ്യം അനുശാസിക്കുന്ന ധർമത്തിന്റെ പ്രയോഗമാണിത്. നാല്പത്തിനാലാം പ്രകരണം,ഗണികാധ്യക്ഷഃ ഇതിന്റെ വാചാലസാക്ഷ്യം. കാണുക:

സംജ്ഞാഭാഷാന്തരജ്ഞാശ്ച-/സ്ത്രിയസ്തേഷാമനാത്മസു!
ചാരഘാതപ്രമാദാർത്ഥം/ പ്രയോജ്യാ ബന്ധു വാഹനാഃ.

'ഇവരളുടെ ചാർന്ന സ്ത്രീകളെ അജിതേന്ദ്രിയരായുള്ള ദൂഷ്യരിൽ പ്രയോഗിപ്പിതു. സ്ത്രീകൾ സംജ്ഞാന്തരങ്ങളെയും ഭാഷാന്തരങ്ങളെയും [illegible] ഇരിപ്പിതു. സംജ്ഞാന്തരങ്ങളാവതാ കൈ കൊണ്ടു പയിലുമവ്വ. ഭാഷാന്തരങ്ങളാവിതാ മ്ലേച്ഛഭാഷകളറിവിതു. അവരളുടയ ബന്ധുക്കളെ്ധനം കൊടുത്തു കൊണ്ടാടി കൈക്കൊണ്ടു ഇവരളെ ദൂഷ്യരിൽ വിട്ടുവിട്ടു. അതിന്നു പ്രയോജനമാവിതു ചാരാർത്ഥമായും ഘാതാർത്ഥമായും പ്രമാദാർത്ഥമായും. ചാരമാവിതു അവരൾ ചെയ്യിന്റതറിഞ്ഞു കൊടുത്തു പൊത്തരിപ്പാനും, ഘാതമാവിതു കൊൽവാനും, പ്രമാദമാവിതു അവരളിൽ സക്തരായിട്ടു തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലുപേക്ഷ ചെയിതു. ഇമ്മൂന്റുമിവരങ്ങളെ വിട്ടാലുള്ള പ്രയോജനം.' (പ്രകരണം 44 ഗണികാധ്യക്ഷഃ, പുറം.327)13

'ജാതിവ്യവസ്ഥ അലംഘനീയമെന്നു വന്നപ്പോൾ ശൈശവവിവാഹം ആവശ്യമായിത്തീർന്നു. സ്ത്രീകൾ പൊതുവേ അടിമകൾക്കും അധഃകൃതർക്കും തുല്യം അമർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ചാതുർവർണ്യം ദൃഢപ്പെട്ടപ്പോൾ ശൂദ്രർക്കു മോക്ഷമാർഗം ബ്രാഹ്മണശുശ്രൂഷമാത്രമാണെന്നു തീർച്ചയായതുപോലെ സ്ത്രീകളുടെ കർത്തവ്യം പുരുഷനെ ശുശ്രൂഷിച്ച് അടുക്കളയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണെന്നും വന്നുകൂടി. ശൈശവവിവാഹത്തിന്റെയും പർദ്ദാസമ്പ്രദായത്തിന്റെയും പുനർവിവാഹനിരോധനത്തിന്റെയും വിദ്യാഭ്യാസനിഷേധത്തിന്റെയും പൊരുൾ ഇതാണ്. സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ കത്തിവെച്ച ഈ ഏർപ്പാടുകളെല്ലാം ചാതുർവർണ്യത്തിന്റെ സന്തതികളായിരുന്നു. സ്ത്രീയെ ഒരു മധുരപലഹാരമാക്കാനാണ് പുരുഷൻ ശ്രമിച്ചത്. ക്രമേണ അവൾ അങ്ങനെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തു' (ഇളംകുളം, 2005:260). ഫാസിസ്റ്റ് സംസ്കാരവും ഭാരതീയ സാംസ്കാരവും ഒന്നുപോലെ പുരുഷനെ വിത്തുകാളയും വീട്ടുതമ്പ്രാനും, സ്ത്രീയെ പേറ്റുമൃഗവും അടുക്കളച്ചക്കിയുമാക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്' എന്ന് കേസരി (2011:854).

കർതൃപദവിയില്ലാത്ത കേവലശരീരങ്ങളായി സ്ത്രീയെയും വർണബാഹ്യരെയും നിർവചിച്ച ചാതുർവർണ്യവ്യവഹാരത്തെ കേരളമെന്ന ഭാവനാദേശത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയഅബോധമാക്കി സാധൂകരിക്കുന്ന പ്രക്രിയയായിരുന്നു കൗടലീയത്തിന്റെ ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം.

പൗരർ എന്ന നിലയിലുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഭരണഘടനാവകാശത്തെ ഹനിക്കേണ്ടത് സ്വന്തം ധർമമായി ഏറ്റെടുക്കുന്ന അക്രമാസക്തമായ ആൾക്കൂട്ടമായി മലയാളി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഈ അബോധഘടനയുടെ കാന്തവലയത്തി(magnetic field)ലാണ്. ശബരിമലയിൽ യുവതീപ്രവേശനം അനുവദിക്കുന്ന ചരിത്രപരമായ സുപ്രീംകോടതി വിധിയോടുള്ള ശൂദ്രകേരളത്തിന്റെ പ്രതികരണം, മലയാളി അബോധത്തിൽ ബ്രാഹ്മണപുരുഷനിൽനിന്ന് വിടുതി നേടിയിട്ടില്ല എന്നുറപ്പിക്കുന്നു. ഇത് എന്തുകൊണ്ട്? പൗരർ എന്ന നിലയിലുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഭരണഘടനാവകാശം മനുവാദത്തിനെതിരാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അധർമവും. ഇതിനെ ഹനിക്കേണ്ടത് സ്വന്തം ധർമമായി ഏറ്റെടുക്കുന്ന അക്രമാസക്തമായ ആൾക്കൂട്ടമായി മലയാളി പ്രവർത്തിക്കുന്നത് ഈ അബോധഘടനയുടെ ഊർജവലയത്തിലാണ്. ബ്രാഹ്മണസേവയാണ് ശൂദ്രധർമമെന്ന് അർഥശാസ്ത്രവും മനുസ്മൃതിയും ഭഗവദ്ഗീതയും. ആരാധനയ്ക്കായി ശബരിമലയിൽ എത്തുന്ന ഓരോ യുവതിയും ധർമക്ഷതിവരുത്തുന്നുവെന്നും അതിനാൽ വധിക്കപ്പെടേണ്ടവളാണ് എന്നും വർണാശ്രമധർമം ഉടൽപൂണ്ട ഈ മലയാളി ഉറച്ചുവിശ്വസിക്കുന്നു. സ്ത്രീക്കും വർണബാഹ്യർക്കും നേരെയുള്ള ഓരോ വധശ്രമവും അവർക്ക് ധർമസംസ്ഥാപനവൃത്തിയാണ്. വാല്മീകിരാമായണത്തിലെ ശംബൂകാഖ്യാനം ചൂണ്ടി നാരായണഗുരു നടത്തിയ നിരീക്ഷണം ഈ വാദത്തെ സാധൂകരിക്കും. 'ശ്രീരാമന്റെ കാലത്തുകൂടി ശൂദ്രാദികൾക്കു സന്യസിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നല്ലേ പറയുന്നത്? ഹിന്ദുക്കൾ സ്മൃതികൾ നോക്കി ഭരിക്കുന്നവരല്ലായോ?' (പി. കെ.ബാലകൃഷ്ണൻ, 2010:166)[14] എന്ന

നാരായണഗുരുവിന്റെ പ്രഹരശേഷിയാർന്ന സന്ദേഹം ഈ വാദത്തെ സാധൂകരിക്കും. മലയാളിയുടെ പ്രധാന വഴിപാടുകളിലൊന്ന് ശത്രുസംഹാരപൂജയാണല്ലോ. ശത്രുസംഹാരം വഴിപാടായി കരുതുന്ന ജനത മൗലികമായി ഘാതകസമൂഹമാണ്. എവിടെയൊക്കെ എപ്പോഴെല്ലാം ധർമം ക്ഷയിച്ച് അധർമം വിലസുന്നുവോ അവിടങ്ങളിൽ അധർമത്തെ സംഹരിച്ച് ധർമം സംരക്ഷിക്കാൻ പരമപുരുഷൻ അവതരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പുനല്കുന്നു ഭഗവദ്ഗീത(4:7-8).[15] ഈ അവതാരം താനാണെന്ന് ഓരോ ശൂദ്രനും സ്വയം തീരുമാനിക്കുന്നു. മതേതരമായ ഇടതുപക്ഷംപോലും, പുനരാലോചനയിലൂടെ ഇതിനപ്പുറത്തല്ല എന്നു ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. അത്രമേൽ ഗാഢമാണ് വർണാശ്രമധർമമെന്ന വ്യവഹാരത്തിന്റെ ശക്തി/അധികോർജം. ഭാഷാകൗടലീയം ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന അനേകം വസ്തുതകളിൽ ആദ്യം ഓർമിക്കേണ്ടതാണ് ഇത്.

മൂന്ന്

ഭാഷാകൗടലീയാനന്തരഗദ്യം: ബ്രാഹ്മണികതയുടെ അനുഭൂതിപ്രത്യക്ഷം.

ദൂതവാക്യം, ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണം, എന്നിവയുൾപ്പെടുന്ന ഭാഷാസംക്രമണകാല ഗദ്യരചനകളുടെ രൂപീകരണവികാസങ്ങളിൽ ഭാഷാകൗടലീയത്തിന്റെ പ്രപാതഫലം ഗഭീരമാണ്. ആര്യപുരാണങ്ങളുടെ തർജമകളാണ് ഇവ. വർണാശ്രമധർമവും അതിന്റെ സാധൂകരണവുമാണ് ഉള്ളടക്ക-ലക്ഷ്യങ്ങൾ. നൈയാമികമായി ഭാഷാവ്യാഖ്യാനം രൂപപ്പെടുത്തിയ വർണാശ്രമധർമവ്യവഹാരങ്ങളെ വൃത്തിവല്ലരിച്ച്, സൗന്ദര്യാത്മകമാക്കി, കേരളം എന്ന പ്ര/ദേശത്തിന്റെയും മലയാളി എന്ന ജനതയുടെയും അബോധമാക്കി സാധൂകരിക്കുകയായിരുന്നു ഈ ഗദ്യം. കേരളത്തിൽ കടന്നുകയറിയ ആര്യബ്രാഹ്മണികതയുടെ സാംസ്കാരികയുക്തിയാണ് ഭാഷാകൗടലീയത്തെ അനിവാര്യമാക്കിയതെന്നും ഈ പ്രക്രിയയ്ക്ക് സൈദ്ധാന്തികവും നൈയാമികവും ആനുഭൂതികവുമായ ആധികാരികത നൽകുന്ന വ്യവഹാരമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും അതുവഴി ബ്രാഹ്മണികതയുടെ സാന്ദ്രീഭൂതവ്യവഹാരമായി കേരളം എന്ന ഭാവനാദേശത്തെ നിർമിച്ച് സാധൂകരിക്കുക.യായിരുന്നു ഭാഷാകൗടലീയാനന്തരഗദ്യമെന്നു സാരം.

ഭാഷയിൽ ഉടലാർന്ന പ്ര/ദേശം

സ്വത്വസംസ്ഥാപനവ്യവഹാരമെന്ന നിലയിൽ ഭാഷാകൗടലീയത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം വിശദീകരിക്കുന്നത് കേരളസംസ്കൃതിയുടെ വിമർശനാത്മകപഠനമാണ്. ക്ഷേത്രങ്ങൾ, വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങൾ, കലാസ്ഥാപനങ്ങൾ, നിയമങ്ങൾ, ഭരണം എന്നീ വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഇടപെടുക വഴിയാണ് ഈ വ്യവഹാരങ്ങളെ ആര്യവ്യവഹാരങ്ങൾകൊണ്ട് പുനഃ

സംഘടിപ്പിച്ച്, കേരളത്തിന്റെ 'സാമാന്യബോധ'(common sense) ത്തെ ബ്രാഹ്മണികബോധമാക്കി സാധൂകരിച്ചത്. ഈ പ്രക്രിയയുടെ വ്യവഹാരചരിത്രവഴികൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഭാഷാകൗടലീയം സൃഷ്ട്യുന്മുഖരാഷ്ട്രീയപാഠമാണ്. ജ്ഞാനത്തെ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്ന നിയാമകങ്ങളുടെ മണ്ഡലം എന്ന അർഥത്തിൽ ഭാഷാകൗടലീയം ഒരു വ്യവഹാരമാണ്. മൗലികമായി ആര്യബ്രാഹ്മണികവ്യവഹാരം. അത് കേരളീയസന്ദർഭത്തിൽ കേവലം വിനോദമോ സാഹിത്യരസികത്തമോ ലക്ഷ്യമാക്കുന്നതുമല്ല. രാജാക്കന്മാർക്ക് ഭരണം സുഗമമവും ശാസ്ത്രീയവുമായി നിർവഹിക്കുന്നതിനും സമാധാനക്രമപാലനത്തിനുമുള്ള പരിശീലനഗ്രന്ഥം ആയി വർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. അങ്ങനെ കേരളത്തിന്റെ അബോധഘടനയെ ബ്രാഹ്മണികമാക്കിത്തീർത്ത വ്യവഹാരം എന്ന് ഭാഷാകൗടലീയത്തെ വിളിക്കാം.

ദേശങ്ങൾ മൗലികമായി ഭാവനാത്മകനിർമിതികളാണ്(imagined communities). ഈ അർഥത്തിൽ കേരളം എന്ന പ്ര/ദേശത്തെയും മലയാളി എന്ന ജനതയെയും നിർമിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന വ്യവഹാരമാണ് ഭാഷാകൗടലീയം. ക്രിസ്തുവർഷം 8 മുതൽ 16 വരെയുള്ള ശതകങ്ങൾ കേരളത്തിൽ ബ്രാഹ്മണാധികാരം രാഷ്ട്രീയവും സാംസ്കാരികവുമായി ഉറയ്ക്കുന്ന ഘട്ടമാണ്. രാജാധികാരത്തെ രാജാക്കന്മാരുടെ പിതൃസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന നമ്പൂതിരിമാർ 11-ാം ശതകത്തിനുശേഷം പൂർണമായും നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു(2005:530) 11-ാം ശതകം മുതൽ 16-ാംശതകം വരെ വാസ്തവത്തിൽ കേരളം ഭരിച്ചിരുന്നത് ബ്രാഹ്മണരാണ്. രാജാക്കന്മാർ അവരുടെ ദാസന്മാർ മാത്രമായിരുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിലും ശസ്ത്രത്തിലുമുള്ള പാടവംകൊണ്ട് അവർക്കതിന് പ്രയാസമുണ്ടായില്ല എന്നും ഇളംകുളം(2005:563). ബ്രാഹ്മണികയുക്തികളെ നൈയാമികമായി, വൃത്തിവൽക്കരിച്ച് സാമാന്യബോധമാക്കി ഉറപ്പിക്കുന്ന കേരളത്തിന്റെ രാഷ്ട്രനിർമാണവ്യവഹാരമായി ഭാഷാകൗടലീയം അവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. വർത്തമാനകേരളം അബോധത്തിൽ ജാത്യധികാരപരവും ലിംഗാധികാരപരവുമായിരിക്കുന്നതിന്റെ മൗലികഹേതുക്കൾ ഈ പ്രക്രിയയുടെ ഫലശ്രുതിയാണ്. മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ ജനനം മുതൽ മരണം വരെയുള്ള, സാമൂഹ്യജീവിതത്തിന്റെ സമസ്ത വ്യവഹാരങ്ങളെയും ആര്യധർമോന്മുഖം പുനഃസംവിധാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ആര്യവ്യവഹാരങ്ങൾ ഊറിക്കൂടിയ ഒരു ഭാവനാപ്ര/ദേശമായി കേരളത്തെയും മലയാളിയെയും ഭാഷാകൗടലീയം ഭാവന ചെയ്തു.

സുപ്രീംകോടതി ഭരണഘടനാബെഞ്ച് 2018 സെപ്തംബർ 29ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ശബരിമലസ്ത്രീപ്രവേശനവിധിയോടുള്ള കേരളത്തിന്റെ പ്രതികരണത്തോളം സമകാലികമാണത്. രാഷ്ട്രീയസംഘടനകൾക്കിടയിലെ വലതു/മതവാദികൾ നയിച്ച, ശൂദ്രകലാപം എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ട, പ്രത്യക്ഷകലാപങ്ങളും മതേതരരുടെ പരോക്ഷപുനശ്ചിന്തകളും ബ്രാഹ്മണികത എന്ന അബോധോർജത്തിന്റെ സാന്ദ്രത വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ജാതിധർമത്തിൽ കേരളത്തെ

[illegible] എന്ന് സാരം.

[illegible]

ഭാഷാകൗടലീയം [illegible] മാണ്; വിജ്ഞാനം അതിന്റെ രീതിശാസ്ത്രമായിരിക്കുന്നു. [illegible] ഭാഗമാണ്; ജനനം, മരണം, വിവാഹം, വിദ്യ, വർണം, ലിംഗം, സമ്പത്ത്, ഭാഷ, പാർപ്പിടങ്ങൾ, അധികാരം എന്നിങ്ങനെ മൗലികജീവിതവ്യവഹാരങ്ങളെല്ലാം വിജ്ഞാനം എന്ന ആശയത്താൽ [illegible] പ്പിയിരിക്കുന്നു. സംസ്കൃതഭാഷയിലെ സ്മൃതിവിജ്ഞാനഗ്രന്ഥങ്ങളോട് ഇതിനെ ചേർത്തുവായിക്കുമ്പോൾ വർണാശ്രമധർമം രാഷ്ട്രത്തിൽ [illegible] ന്റെ വഴിയും പൊരുളും തെളിഞ്ഞുവരുന്നു. വിജ്ഞാനം വർണാശ്രമധർമത്തിന്റെ മൗലികയുക്തിയാണ്. ഇതാണ് ഭാഷാകൗടലീയത്തിൽ പ്രവൃത്തമാകുന്നതും. അത് ആധിപത്യത്തിന്റെയും അധികാരവൽക്കരണത്തിന്റെയും രീതിയാണ്. പാശ്ചാത്യആധിനിവേശത്തിന്റെ ബലവേഗങ്ങൾ ഈ മണ്ണിൽ [illegible] വിളഞ്ഞതിന്റെ കാരണങ്ങളിൽ പ്രധാനവും ഇതു തന്നെ.

എല്ലാ മാനവികനിർമിതികളും സാമൂഹികഘടനകളും ചരിത്രാത്മകമായി രൂപപ്പെട്ടുവരുന്നതാണ്. ഭാഷാകൗടലീയം ഒരു ആഖ്യാനാത്മകസാഹിത്യരചനയല്ല; മൂലകൃതി, അർഥശാസ്ത്രം, ഒരു ധർമശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമാണ്. ധർമശാസ്ത്രം മൗലികമായി രാഷ്ട്രനിർമാണവ്യവഹാരവും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ തർജമ, ഈ ധർമത്തെ കേരളീയസന്ദർഭത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ച് നിർമിക്കപ്പെട്ടതാണ് എന്നു വരുന്നു. അർഥശാസ്ത്രനിഷ്ഠമായ യുക്തികൾ കൊണ്ടുള്ള കേരളീയവ്യവഹാരങ്ങളുടെ പുനഃസംഘാടനത്തെ തർജമ സാധൂകരിക്കുന്നു. കേരളത്തിന്റെ സാമൂഹികമോ ചരിത്രപരമോ ആയ സന്ദർഭങ്ങൾ നേരിട്ട് ചർച്ചാവിഷയമായിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥ [illegible] തുകൊണ്ടാണ് മല

യാളത്തിലേക്ക് തർജമ ചെയ്യപ്പെട്ടത്. ക്രിസ്തുവർഷം എട്ടാം ശതകം മുതൽ പതിനാറാം ശതകം വരെയുള്ള കാലം കേരളത്തിൽ ബ്രാഹ്മണാധിനിവേശ സന്ദർഭമാണ്. തർജമയുടെ നിർമാണകാലം പന്ത്രണ്ടാം ശതകത്തിന്റെ ഉത്തരാർധവും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, കേരളത്തിന്റെ ബ്രാഹ്മണീകരണം അഥവാ ആര്യവൽക്കരണം എന്ന ചരിത്രാവശ്യത്തെയും സന്ദർഭത്തെയും തർജമ അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷം 1124 ൽ രണ്ടാം ചേരഭരണം ശിഥിലമായതോടെ അരാജകത്വത്തിലേക്ക് വീഴാതെ കേരളത്തെ സംരക്ഷിച്ചുനിർത്തിയത് ബ്രാഹ്മണഗ്രാമങ്ങളായിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയമായ ഈ ലക്ഷ്യത്തിന് ഒരു പ്രമാണഗ്രന്ഥം അനിവാര്യവും. ഈ അനിവാര്യതയുടെ ഫലശ്രുതിയാണ് ഭാഷാകൗടലീയം. വ്യവഹാരങ്ങളുടെ ക്രമീകരണത്തിലൂടെ, സംസ്കാരത്തിലെ ശരി തെറ്റുകൾ കണ്ടെത്തി, വ്യവച്ഛേദിച്ച്, വ്യാഖ്യാനിച്ച്, വിശദീകരിച്ച്, സംസ്കാരത്തെ നിർവചിക്കുന്ന സാധൂകരണയുക്തിയായി ഭാഷാകൗടലീയം എന്ന നൈയാമികഗ്രന്ഥം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

പ്രാചീന-മധ്യകാലകേരളത്തിൽ ഭാഷാകൗടലീയവ്യവഹാരത്തിന്റെ സൂചകങ്ങൾ ചേരശാസനങ്ങളിലും രേഖകളിലും കാണാനാവെന്ന എം.ജി. എസിന്റെ വിശദീകരണത്തിന്റെ അർഥം കേരളീയസംസ്കാരത്തിൽ ഭാഷാ കൗടലീയം സൂക്ഷ്മമായി പ്രവർത്തിച്ചു എന്നാണ്. കൗടലീയവ്യവഹാരങ്ങൾ കൊണ്ട് പുതിയ കേരളം നിർമിക്കുക തർജമയുടെ ലക്ഷ്യമായിരുന്നുവെന്ന് ചുരുക്കം.

'ഇന്ത്യയിൽ ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യന്റെ കാലത്താണ് അതിവിസ്തൃതമായ ഒരു സാമ്രാജ്യവും അതിനു ശാസ്ത്രീയവിഭാഗങ്ങളും ഉണ്ടായത്. മാർത്താണ്ഡവർമയും ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യനും തമ്മിൽ പല സാമ്യങ്ങളും കാണാം. രണ്ടുപേരുടെയും അമാത്യൻമാർ ബ്രാഹ്മണരായിരുന്നു. കൂലിപ്പട്ടാളത്തെക്കൊണ്ടാണ് രണ്ടു പേരും രാജ്യം നേടിയത്. വിജയപ്രാപ്തിക്കുശേഷം ഭാവിയിൽ തങ്ങൾക്കു ശല്യമായിത്തീരാവുന്ന കൂലിപ്പട്ടാളത്തെ നശിപ്പിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും രണ്ടു പേർക്കും സമാനത കാണാം. ചെറുകിടരാജ്യങ്ങളെ ഏകീകരിച്ചാൽ മാത്രമേ വിദേശീയാക്രമണങ്ങളെ ചെറുത്തുനിൽക്കാൻ സാധ്യമാകുകയുള്ളൂ എന്ന കാഴ്ച്ചപ്പാട് രണ്ടുപേർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നു. അർഥശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്വാധീനം മാർത്താണ്ഡവർമയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിയിലും കുറെയെങ്കിലും ഉണ്ടു തന്നെ. അർഥശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഒരു അപൂർവപ്രതികളിൽ ഒന്നു കൊട്ടാരം ഗ്രന്ഥപ്പുരയിൽ നിന്നാണ് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. വിവാഹം കഴിക്കാതെ ജീവിച്ച ആദ്യത്തെ വേണാട്ടരചൻ മാർത്താണ്ഡവർമയായിരുന്നു. കൗടലീയത്തിലെ ആത്മരക്ഷാധികാരത്തിന്റെ സ്വാധീനം മൂലമായിരിക്കുമോ ഇത്? ' (പി. എം.ജോസഫ്, 2015:229) എന്ന് മാർത്താണ്ഡവർമയും ചന്ദ്രഗുപ്തമൗര്യനുമിടയിലുള്ള രാഷ്ട്രീയസാധർമ്യങ്ങൾ നിരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ രാഷ്ട്രീയമണ്ഡലത്തിൽ ഭാഷാകൗടലീയത്തിന്റെ ഇടപെടൽ സംബന്ധിച്ച ഈ സന്ദേഹത്തെ സാധൂകരിക്കുന്ന, സന്ദർഭങ്ങൾ, സംഭവങ്ങൾ, ഭരണന

ടപടികൾ എന്നിവയടങ്ങുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ പ്രകടമാണ്. മാർത്താണ്ഡവർമയുടെ തൃപ്പടിദാനം(1750 ജനവരി 3), ശ്രീപദ്മനാഭദാസത്വം, ബ്രാഹ്മണർക്കായി മുറതെറ്റാതെ നടത്തിവന്ന മുറജപം തുടങ്ങിയ വ്യവഹാരങ്ങൾ ഉദാഹരണം.

തിരുവിതാംകൂറിനെ മൗലികമായി ഒരു ഹിന്ദുരാജ്യമായി പണിതുയർത്തുന്ന പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളാണിവ. ബ്രാഹ്മണർക്കും ആര്യദൈവങ്ങൾക്കും നല്കുന്ന പ്രാമാണികത അർഥശാസ്ത്രപ്രണീതമായ ധർമതന്ത്രമാണ്. ബ്രാഹ്മണർ പരമാധികാരികളായ ഈ ദേശം അർഥശാസ്ത്രഭാവനയുടെ മലയാളപ്രയോഗമാണ്. ബ്രാഹ്മണസേവയാണ് രാജാവിന്റെയും ശൂദ്രരുടെയും ധർമമെന്ന് അർഥശാസ്ത്രം കല്പിക്കുന്നു. 'ശൂദ്രന്ന് ദ്വിജാതിശുശ്രൂഷാ വാർത്താ കാരുകുശീലകർമങ്ങൾ എന്നിവ' എന്ന് ഭാഷാകൗടലീയം(2010:107). ബ്രാഹ്മണസേവ എന്നാൽ വർണാശ്രമധർമപാലനമെന്നർഥം. ഇതുതന്നെ രാജധർമമെന്നും കൗടലീയം. 'അക്ഷരാനഭിജ്ഞത്വമജ്ഞത്വം മൂഢത്വവു/മക്ഷരവ്യക്തിവിഹീനാലാപങ്ങളുമെല്ലാം ശൂദ്രധർമങ്ങളെന്നു ധരിക്ക യുധിഷ്ഠിര!', 'സ്ത്രീധർമം മിക്കവാറും ശൂദ്രധർമത്തെപ്പോലെ', 'ആരാനുമൊരു ദുഃഖം കാണുമ്പോ/ളുതുതീർപ്പാൻ പ്രാണത്യാഗവും ചെയ്തു സദ്ഗതി ലഭിക്കേണം' എന്നിങ്ങനെ ബ്രാഹ്മണസേവ എന്ന വർണാധികാരത്തെ സ്വധർമമായി എഴുത്തച്ഛൻ തന്നെയും (മഹാഭാരതം, ശാന്തിപർവം, ഭീഷ്മോപദേശം) കാനോനീകരിക്കുന്നു. ഇത് വർണാശ്രമധർമവ്യവഹാരത്തിന്റെ കർതൃത്വനിർമാണരീതി വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.16 വർണധർമത്തിന്റെ വിഭേദനീയത (കേരളശൂദ്രനായ)തുഞ്ചനെപ്പോലും മോഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞുവെന്നു സാരം. ബ്രാഹ്മണികതയുടെ സുവിശേഷകനായ-ഉടൽപൂണ്ട- ഈ തുഞ്ചനെയാണ് ഭാഷാസാഹിത്യപിതാവായി മലയാളിശൂദ്രവർഗനിരൂപണം പിറവൽക്കരിക്കുന്നത്. ഇതിലെ യുക്തി മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമില്ല. അതാണ് അർഥശാസ്ത്രം പറയുന്നത് ബ്രാഹ്മണസേവതന്നെ ശൂദ്രധർമം. ചുരുക്കത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ എന്നാൽ ഉടൽപൂണ്ട ബ്രാഹ്മണികതയും ഭാഷാകൗടലീയം അതിന്റെ സാധൂകരണയുക്തിയുമാണ്. ആധുനികകേരളത്തിന്റെ അബോധഘടന ഇവിടെ തുടങ്ങുന്നു.

കേരളീയവ്യവഹാരങ്ങളെആര്യധർമംകൊണ്ട്മാറ്റിപ്പണിയുന്നവ്യവഹാരപ്രക്രിയയായിരുന്നു സൂക്ഷ്മാർഥത്തിൽ ഭാഷാകൗടലീയം. ബലപ്രയോഗവും സൗന്ദര്യാത്മകവഴികളും യഥോചിതം പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടു. ഭാഷാകൗടലീയം ഒരു ഗ്രന്ഥമെന്നതിലുപരി, സാമൂഹികവും ചരിത്രപരവും സാംസ്കാരികവുമായി ആര്യനീതിയിലധിഷ്ഠിതമായ പുതിയ ജീവിതക്രമവും ഭരണവ്യവസ്ഥയും അതിന്റെ അനുഭൂതിഘടനയായി വർത്തിക്കുന്ന സാമാന്യബോധവും അനുബന്ധവ്യവഹാരങ്ങളും നിർമിക്കുന്ന സാംസ്കാരികയുക്തിയായി പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു. ഭാഷാസംക്രമകാലത്തെ, ഭാഷാകൗടലീയാനന്തരഗദ്യക്രമത്തിന്റെ ഫലം ഭാഷാകൗടലീയവ്യവഹാരങ്ങളുടെ അനുഭൂതിവല്ക്കരണവും.

വർത്തമാനകേരളം അബോധത്തിൽ നിലനിർത്തിവന്ന ബ്രാഹ്മണ്യം, അയിത്തബോധം, ജാതിബോധം, അതിലധിഷ്ഠിതമായ ദ്വി വ്യവഹാരങ്ങൾ, ജനതയെ പാരമ്പര്യമായി അംഗീകരിക്കാനുള്ള ശൈലിയും, സ്ത്രീത്വങ്ങൾക്കുമേലുള്ള വർണ/പിതൃാധികാരത്തിന്റെ പിടിമുറുക്കം എന്നിങ്ങനെ വൈരുദ്ധ്യത്തിന്റെ എല്ലാ സാംസ്കാരികപ്രകരണങ്ങളുടെയും ജ്ഞാനമാതൃക(paradigm) ഭാഷാകൗടലീയാദി വ്യവഹാരങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തി നടപ്പാക്കിയ ബ്രാഹ്മണാധികാരമാണ്. കേരളം, മൗലികമായി ജാതി ഉൾപ്പെടുന്ന സമൂഹമാണ്. അതിനാൽത്തന്നെ വിഭജിതവും. മതം, ജാതി, ലിംഗം, സമ്പത്ത് എന്നിങ്ങനെ അനേകം യുക്തികളാൽ മേൽ-കീഴ് പദവികൾ നിർണയിച്ച്, ഓരോ ഗണത്തിനും ഇണങ്ങാത്ത ധർമങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ച്, ഈ വിഭജനം ശൈലീതികവും പ്രയോഗനിഷ്ഠവുമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. ജാതിവെറി, വർഗീയത, ലിംഗവെറി, സ്വാതന്ത്ര്യനിഷേധം, വിദ്യാനിഷേധം, വിഭവനിഷേധം, അവസരാവകാശനിഷേധം സ്വന്തം സ്വാതന്ത്ര്യമായി കരുതൽ, പ്രകടമായ സ്ത്രീവിരുദ്ധത, കായികാധ്വാനം നീചവും കേവലബുദ്ധ്യാത്മകത ആഢ്യവുമായി പരിഗണിക്കൽ, തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരെ നിന്ദിക്കപ്പെടേണ്ടവരായി കരുതുന്ന ഭരണാധികാരമനോഭാവം, മനുഷ്യരെ വിഭജിച്ച് ഭരിക്കൽ എന്നിവ ഈ സമൂഹത്തിന്റെ അബോധമാണ്. ഇതാകട്ടെ വർണാശ്രമധർമത്തിന്റെ അവതാരഭേദങ്ങളും. ആര്യബ്രാഹ്മണമതം, പുരോഹിതമതം, സനാതനമതം എന്നിവ ഇതിന്റെ പര്യായങ്ങൾ. ഭാഷാകൗടലീയം നൈതികമായും അനന്തരഗദ്യകൃമം ആന്തരികമായും വർണാശ്രമധർമത്തിന്റെ അടിക്കല്ലിട്ട് നിർമിച്ചതാണ് കേരളം എന്നർഥം. കേരളമെന്ന ഭാവനാപ്രദേശത്തെ ബ്രാഹ്മണവ്യവഹാരങ്ങൾ ഹിംസാത്മകസമൂഹമാക്കി പരുവപ്പെടുത്തി. കേരളത്തിൽ സ്ത്രീ-അബ്രാഹ്മണപുരോഹിതർ ഇതുവരെയും ഉണ്ടാകാത്തതിന്റെയും ക്ഷേത്രത്തിന്റെ വിഭവാധികാരത്തിൽ നിന്ന് സ്ത്രീകളെ തടയാൻ ജനപ്രതിനിധികളും പ്രതിപക്ഷനേതാവുമുൾപ്പെടുന്ന രാജ്യത്തിലെ ഭരണഘടനാസ്ഥാപനങ്ങൾ തന്നെയും മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്ന വർത്തമാനത്തിന്റെയും വിശദീകരണം ഇതിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് സുപ്രീംകോടതിയുടെ ശബരിമല സ്ത്രീപ്രവേശനവിധി തെരുവിൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ടത്. പൗരത്വം ഉൾപ്പെടെ ഇന്ത്യൻഭരണഘടന മൗലികമായി വർണാശ്രമവ്യവഹാരങ്ങൾക്കെതിരാണ്. അതുകൊണ്ട് അതിനെ തകർക്കേണ്ടത് ബ്രാഹ്മണാധികാരത്തിന്റെ അനിവാര്യതയും. ഈയർഥത്തിൽ ഇന്ത്യയുടെയും കേരളത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രീയചരിത്രം ഘനീഭൂതമായിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഈ തർജമയുടെ സാംഗത്യം. അത് കേരളപഠനത്തിനുള്ള ഊർജിതവ്യവഹാരമാണ് എന്ന് സംഗ്രഹിക്കാം. കേരളത്തിന്റെ (ഇന്ത്യയുടെയും) രാഷ്ട്രീയ അബോധം പുരുഷാധികാരപരവും ജാത്യധികാരപരവും വർഗീയവുമായിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ബ്രാഹ്മണീകരണമാണ്. ഈ അബോധത്തെ പ്രശ്നവത്കരിക്കുന്ന ഈ പഠനം പുസ്തകത്തിൽ, ഭാവനാസമൂഹങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ കേരളം എന്ന പ്ര/

ദേശവും മലയാളി എന്ന ജനതയും രൂപപ്പെട്ടതിന്റെയും അതിന്റെ വർത്തമാനത്തിന്റെയും രാഷ്ട്രീയവിശകലനമാണ് ഭാഷാകൗടലീയപഠനം. ജനത എന്ന നിലയിൽ മലയാളത്തിന്റെ ആത്മദർശനം ആത്മവിമർശനം എന്നീ രൂപകങ്ങൾകൊണ്ട് ഇക്കാര്യം സൂക്ഷ്മീകരിക്കാം.

മലയാളത്തിന്റെ(ദേശം/ഭാഷ) പ്രകടനപത്രികയായ ഭാഷാകൗടലീയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സമകാല വിചാരം/വിമർശനം അതുകൊണ്ട് തറവാടിത്തഘോഷണമോ ഗൃഹാതുരതയുടെ ആഘോഷമോ അല്ല. നമ്മളെങ്ങനെ നമ്മളായെന്നും നമ്മൾ എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കുന്നു എന്നുമുള്ള ആത്മവിമർശനങ്ങളാണ്. ജനനം, വിവാഹം, മരണം തുടങ്ങിയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ നാം എന്തുകൊണ്ടാണ് ജാതിയുടെ ലോകങ്ങളിലേക്ക് മാത്രം സഞ്ചരിക്കുന്നത്? അഭ്യസ്തവിദ്യരും സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥരുമായവർ പോലും പത്രങ്ങളിൽ നൽകുന്ന വിവാഹപരസ്യത്തിൽ, മതം/ജാതി പ്രശ്നമല്ല എന്നെഴുതിയ ശേഷം പട്ടികജാതി/വർഗം അപേക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല എന്ന വ്യവസ്ഥ അടിക്കുറിപ്പായി ചേർക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? സീമന്തത്തിൽ സിന്ദൂരമിടുന്നത് 'സ്വന്തം പെൺമക്കളെ കാക്ക കൊത്താതിരിക്കാനാണ്' എന്ന് എന്തുകൊണ്ടാണ് അഭ്യസ്തവിദ്യയുവതികൾക്ക് തന്നെയും അട്ടഹസിക്കാനാവുന്നത്? ആത്മാഭിമാനം എന്ന ശബ്ദത്തിന് മനുഷ്യരെ കൊല്ലുക എന്നർഥം വന്നുചേരുന്നതെങ്ങനെ? ഈ ആക്രാമകവ്യവഹാരങ്ങളുടെ ചലനനിയമങ്ങൾ കണ്ടെത്താനാണ് ഭാഷാകൗടലീയത്തെ വിമർശിക്കുന്നത്. ഇതിനെ ആത്മവിമർശം എന്നും വിളിക്കാം വിമർശം എന്നാൽ ലോകത്തെ മാറ്റിത്തീർക്കുന്ന പ്രവർത്തനമാണ്.